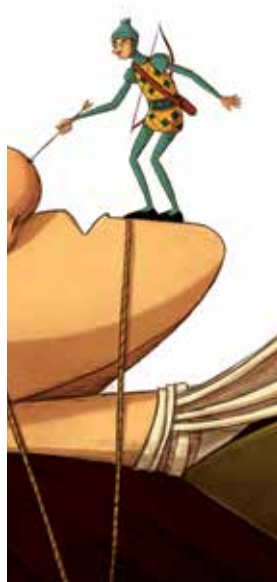

En Gulliver dona notícia de si mateix, de la seva inclinació a viatjar i de com va arribar al país de Lil·liput

El meu pare tenia una petita propietat a Nottinghamshire.¹ Jo era el tercer de cinc fills. Als catorze anys, em va enviar al col·legi a Cambridge, on vaig viure tres cursos, ben aplicat als meus estudis. Com que el cost de la meva manutenció era una càrrega massa gran per a tan escassa fortuna, però, vaig entrar d'aprenent amb un reconegut cirurgià de Londres, amb qui vaig romandre quatre anys. No obstant això, el que a mi m'agradava era viatjar, i dedicava els pocs diners que rebia a aprendre navegació. Va ser el meu mestre qui em va recomanar al capità d'un vaixell mercant, l'*Swallow*, que anava a l'Orient Mitjà, i m'hi vaig enrolar durant tres anys. En tornar, vaig decidir instal·lar-me com a metge a Londres i em vaig casar amb Mary Burton, filla d'un pròsper

¹ Shire: Sufix saxó que significa 'comtat'.

comerciant de calçons.² El meu consultori, però, va començar a anar malament, i, aleshores, vaig parlar amb la meva dona i vaig optar per tornar a navegar. Vaig treballar sis anys com a metge a bord de dos vaixells, i vaig fer uns quants viatges a les Índies Orientals i Occidentals. Durant les travesses llegia, i quan desembarcàvem, observava els costums de la gent i aprenia els seus idiomes. Vaig tornar a casa i un altre cop em vaig cansar de ser-hi, així que quan el capità de l'*Antilop* em va oferir un avantatjós lloc, no ho vaig dubtar i me'n vaig anar amb ell rumb als mars del Sud. Això va ser el 4 de maig de 1699.

Pensàvem arribar a les Índies Orientals, però una violenta tempesta ens va desviar cap a la Terra de Van Diemen.³ El vent ens va arrossegar fins a unes roques i, en l'impacte, el vaixell es va partir per la meitat. Dotze homes van morir i sis vam aconseguir llançar un bot a l'aigua i maniobrar-lo, però, finalment, les ones el van bolcar. No puc dir què se'n va fer, dels meus companys; quant a mi, vaig nedar com vaig poder, empès pel vent i per la marea. Al vespre, vaig arribar a una platja. No vaig veure senyals ni de cases ni de gent; l'esgotament em va vèncer i vaig caure profundament adormit.

Acabava de fer-se clar quan em vaig despertar. Vaig intentar alçar-me, però no em vaig poder moure perquè tenia els braços, les cames, els cabells i tot el cos fortament aferrats a terra. Sentia un soroll confús al meu voltant, però en la posició en què estava, de panxa enlaire, només podia veure el cel. Poc després, vaig sentir que alguna cosa es movia per la meva cama esquerra i va avançar fins a la meva barbata; es tractava d'una persona huma-

² Calçons: Peça de vestir masculina que cobria fins al genoll, a manera d'uns pantalons bombatxos.

³ Terra de Van Diemen: Illa de Tasmània, al sud-est d'Austràlia.

na, però no mesurava més de quinze centímetres⁴ d'alçada, amb arc i fletxes. La seguien quaranta més de la seva mateixa espècie. Vaig quedar completament atònit, i vaig fer un crit tan fort, que tots van sortir corrent atemorits, i alguns van resultar ferits en caure des del meu costat. No obstant això, van tornar aviat i un es va acostar a la meua cara i va exclamar amb veu cridanera:

—*Hekinah degul.*

Jo estava ajagut, molt intranquil, i vaig fer un esforç per alliberar el meu braç esquerre de les cordes i les petites estaques que l'immobilitzaven. Ho vaig aconseguir i, per segona vegada, les criatures van fugir; a l'instant, però, es va sentir la veu forta i aguda d'un altre d'ells:

—*Tolgo phonac.*

Cent fletxes, com afilades agulles, se'm van clavar a la mà esquerra. També van intentar clavar-me les llances al costat, però no van poder travessar el gipó⁵ de cuir que portava. Vaig decidir, per tant, estar-me quiet i esperar fins a la nit. Quan van veure que no em movia, van deixar de disparar-me. Vaig sentir un soroll a la meua dreta, vaig girar una mica el cap i vaig veure una tarima d'uns quaranta centímetres⁶ d'alt, des d'on un d'ells, que semblava una persona notable, em va dirigir un discurs del qual no vaig entendre ni una paraula, però em va semblar distingir algunes frases que feien referència a amenaces i unes altres, a promeses i cortesia. Vaig contestar amb poques paraules, però en to submís, i, com que estava mort de gana, em vaig posar

⁴En l'original anglès, sis polzades (*inch*), mesura de longitud anglosaxona que equival a 2,53 centímetres.

⁵Gipó: Peça de vestir ajustada, amb mànigues o sense, que cobria el tronc fins a la cintura.

⁶En l'original anglès, peu i mig (*foot*), mesura de longitud anglosaxona que equival a 30,5 centímetres.

repetidament el dit a la boca, cosa que l'*hurgo* —així s'anomena un gran senyor, com vaig saber després— va semblar entendre, perquè va baixar de la tarima i va ordenar que em portessin menjar. De seguida van col·locar escales als meus costats i em van pujar més de cent cistelles carregades de carn de diversos animals, que jo m'empassava de tres en tres, ja que per a mi eren com un mos, igual que els pans, que no superaven la mida de balins d'escopeta. Després vaig fer senyals que volia beure, i van fer rodolar fins davant meu un gros tonell d'un vi molt suau, que vaig buidar d'un glop. Em servien tan ràpid com podien, i mostraven gran admiració per la meva corpulència i gana. Hauria continuat menjant, però ja no tenien res més. Es passejaven per damunt meu, saltant i botant, fent gatzara. I repetien:

—*Hekinah degul.*

Confesso que diverses vegades vaig estar temptat d'agafar-ne uns quants i estavellar-los contra el terra, i de fer el gest de voler menjar-me'n viu algun, però de seguida recordava l'hospitalitat amb què m'havien tractat i aquests pensaments desapareixien. Al cap d'una estona, es va presentar una altra persona d'alt rang, i, pujant per la meva cama esquerra, seguit d'una comitiva, se'm va acostar a la cara per llegir-me una ordre firmada pel rei, i, després, amb expressió decidida, va assenyalar la direcció de la capital, a la qual se suposava que jo havia de dirigir-me, ja que Sa Majestat m'esperava. Vaig respondre amb poques paraules, i amb la mà deslligada vaig assenyalar la meva altra mà i el cap i el cos, fent moviments de voler trencar les lligadures, cosa que ell va desaprovat amb un gest, alhora que vaig tornar a sentir la coïssor de les seves fletxes a les mans i la cara. Em vaig asserenar i els vaig indicar que podien fer amb mi el que volguessin. L'*hurgo* va ordenar portar un unguent d'una olor agradable, que em van escampar per la pell adolorida i em va calmar de seguida la picor.

Vaig notar que m'adormia, ja que probablement el vi contenia algun narcòtic. Mentre estava sumit en un son profund, van portar una enorme post de fusta amb rodes, que ells feien servir per transportar les seves màquines de guerra i altres artefactes pesants, i nou-cents homes dels més robustos em van alçar amb politges i m'hi van col·locar al damunt. Mil cinc-cents cavalls de l'emperador, d'uns dotze centímetres d'alt, es van encarregar de portar-me fins a la ciutat, que distava de la platja vuit-cents metres.⁷

Quan em vaig despertar, era migdia i ens trobàvem a les portes de la muralla. El rei va sortir a rebre'm, però, per consell dels seus escortes, que tenien por de posar en perill la seva reial persona, no es va enfilar al meu cos. Ens havíem aturat al costat d'un gran edifici, un antic temple que dedicaven a usos comuns. La seva gran porta mesurava més o menys un metre i vint d'alt, i seixanta centímetres d'ample. Van disposar que m'hi allotgés. M'havia d'arrossegar per entrar i sortir, i podia ajeure-m'hi a dins tan llarg com era. Els ferrers del rei van preparar noranta cadenes d'uns dos metres de llarg, amb els cadenats corresponents, per encadenar-me la cama esquerra. Així que, amb molta dificultat, malgrat tot, podia aixecar-me i caminar el que les cadenes em permetien. Després, em van treure totes les cordes amb què m'havien lligat.

⁷En l'original anglès, mitja milla (*mile*), mesura de longitud que, si és terrestre, equival a 1.609 metres, i, si és marina, a 1.852 metres.